

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Pavla Tomana a sudcov JUDr. Jozefa Kanderu a JUDr. Pavla Farkaša, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 27. augusta 2008 v Bratislave v trestnej veci obvineného **F. K.**, o dovolaní obvineného proti rozsudku Krajského súdu v Trnave zo dňa 28. februára 2008, sp. zn. 6 To 42/2007, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného **F. K.** **sa o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 21. februára 2007, sp. zn. 1 T 15/2006, bol obvinený **F. K.** uznaný za vinného z trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 215ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. d/ Tr. zák. účinného do 1. januára 2006, na tom skutkovom základe, že

1/ v období od septembra 2002 do 2. novembra 2005 v Š., časť M., okres D.S., v rodinnom dome č. 353 v mieste svojho trvalého bydliska týral svoju manželku **G. K.** tak, že ju neustále pravidelne hrubým spôsobom slovne napádal, od slovných útokov postupne prešiel aj k fyzickým, opätovne v nepravidelných intervaloch ju fyzický napádal údermi do tela, vyhrážal sa jej zbitím, keď mu poškodená vytkla, že mu stále počas vianočných sviatkov vyvoláva jeho priateľka, vtedy ju fyzický napadol, v dôsledku čoho si udrela koleno, z toho dôvodu bola nútená dlhodobo navštevovať ortopéda, až do mája roku 2004, ju týždenne pravidelne 2 až 3-krát fyzický napadol, slovné nedorozumenia riešil hneď bitkou, udieral ju väčšinou päťou do hlavy, keď spadla na podlahu, tak ju kopal po celom tele, v nasledujúcom období sa jej vyhrážal fyzickou likvidáciou, že ju dá zlikvidovať, ak nevystúpi z jeho života, v období od mesiaca augusta roku 2004 až do mesiaca júla roku 2005, napriek tomu, že sa odsťahoval k svojej priateľke, vo viacerých prípadoch prespal doma

a vtedy ju opakovanie fyzicky napádal, udieral ju päťou do hlavy, kopal do nej, hádzal po nej rôzne predmety, taniere, poháre, keď sa schovala do inej izby a zamkla dvere, tak dvere vykopol a pokračoval v ubližovaní, stále ju obviňoval, za vzniknutú situáciu v ich vzťahu, vyhrážal sa jej, že v tom prípade, kde ho jeho priateľka neprijme späť, tak bude ona znášať jeho príkazy a zákazy, odvtedy neustále kontroloval jej pohyb, pobyt a kontakty s inými osobami, sústave ju otravoval vyvolávaním na jej mobilný telefón, neustále sa vyhrážal fyzickou likvidáciou je rodičov a brata, denno-denne ju zastrašoval tým, že keď sa vráti z roboty, tak ju poleje benzínom a zapáli, od októbra roku 2005 ju už každodenne fyzický napádal, udieral ju po celom tele, prsty jej vtlačal do očí, vyhánal ju na dvor, dvere zamykal, inokedy ju zamkol v dome, nepustil ju von, všetky kľúče schoval, ďalej sa jej vyhrážal fyzickou likvidáciou, ak uvedené oznámi na políciu, čím jej spôsoboval aj psychické utrpenie, následkom ktorého žila v neustálom strachu a strese, pričom po poslednom napadnutí, kedy ju opätovne donútil k súloži dňa 2. novembra 2005, z obavy o svoju bezpečnosť a zdravie, uvedené skutočnosti oznámila na políciu.

Okresný súd mu za to podľa § 215 ods. 2 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006, uložil trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky a pre jeho výkon ho podľa § 39a ods. 2 písm. a/ Tr. zák. účinného do 1. januára 2006, zaradil do I. nápravno-výchovnej skupiny.

Na základe odvolania podaného sestrou obvineného H. Z., rod. K. Krajský súd v Trnave napadnutým rozsudkom podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Tr. por. zrušil rozsudok Okresného súdu v Dunajskej Strede a zároveň sám rozhodol podľa § 322 ods. 3 Tr. por. tak, že uznal obvineného na čiastočne zmenenom skutkovom stave, (keď zo skutkovej vety vypustil okolnosť, že „obvinený dňa 2. novembra 2005 opätovne donútil poškodenú k súloži“) za vinného z trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 215 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. d/ Tr. zák. účinného do 1. januára 2006, a uložil mu za to podľa § 215 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky, so zaradením pre jeho výkon do I. nápravno-výchovnej skupiny.

Proti tomuto rozsudku Krajského súdu podal obvinený F. K. prostredníctvom svojho obhajcu dňa 17. júna 2008 na Okresný súd v Dunajskej Strede dovolanie, z dôvodu uvedeného v ustanovení § 371 písm. c/ Tr. por. (nadbytočne je v dovolaní uvedený aj odsek 1/ tohto stanovenia, ktorý v zákone nie je uvedený). Podané dovolanie v podstate odôvodnil tým, že predmetné rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného

skutku, čo malo následne zásadný vplyv na konečné rozhodnutie o jeho vine. Prvostupňový aj odvolací súd sa dôsledne nezaoberali jeho obhajobou a v odôvodnení rozhodnutia záver o psychickom utrpení poškodenej urobil súd bez dôkazu založeného na odborných vedomostiach. Ďalej v odôvodnení podaného dovolania poukázal na to, že z právneho hľadiska sa za týranie považuje zlé zaobchádzanie s blízkou osobou, ktoré sa vyznačuje vyšším stupňom hrubosti a bezcitnosti a určitou trvalosťou, ktoré táto osoby pociťuje ako príkorie. Zo skutkovej vety napadnutého rozsudku však nevyplýva, že by poškodená pociťovala jeho údajné konanie takýmto spôsobom, pričom súd urobil tento záver, na základe nepreskúmateľných úvah, ktoré žiadnym spôsobom neodôvodnil. Za danej situácie je potom sporné, či v danej veci ide skutočne o trestný čin podľa § 215 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006. Obvinený preto navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 368 ods. 1 Tr. por. porušenie zákona v ustanoveniach uvedených v podanom dovolaní, a aby uznesenie Krajského súdu v Trnave zrušil a prikázal mu vec v potrebnom rozsahu znovu prerokovať a rozhodnúť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) predovšetkým skúmal, či podané dovolanie je prípustné, či bolo podané oprávnenou osobou, a či má všetky obsahové a formálne náležitosti a dospel k nasledovným záverom.

Dovolanie bolo podané proti rozsudku Krajského súdu v Trnave, ako súdu odvolacieho a proti takémuto rozhodnutie je dovolanie podľa § 368 ods. 1 Tr. por. prípustné. Dovolanie bolo podané prostredníctvom obhajcu, čím bola splnená aj podmienky jeho podania oprávnenou osobou podľa § 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por. a § 373 Tr. por.

Obvinený podal dovolanie z dôvodov uvedených v ustanovení § 371 písm. c/ a písm. i/ Tr. por.

Podľa § 371 písm. c/ Tr. por. je dôvodom na podanie dovolania skutočnosť, že zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Podľa § 371 písm. i/ Tr. por. dovolacím dôvodom je, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, pričom správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

V predmetnej veci podľa názoru najvyššieho súdu nedošlo k zásadnému porušeniu práva obvineného na obhajobu, pretože tento mal ihneď po vznesení obvinenie ustanoveného obhajcu, ktorý sa postupne zúčastňoval všetkých úkonov. V žiadnom prípade nemožno za zásadné porušenie práva na obhajobu považovať okolnosť namietanú obvineným, že sa súd dôsledne nezaoberal jeho obhajobou, a že rozhodnutie nedostatočne odôvodnil vo vzťahu k psychickému utrpeniu poškodenej. V zmysle výkladu zákona zásadným porušením práva na obhajobu sa rozumie najmä porušenie ustanovenia o povinnej obhajobe a ďalšie rovnako závažné pochybenia vo vzťahu k tomuto právu obvineného.

Najvyšší súd rovnako dospel k záveru, že predmetnej veci nie je daný ani dovolací dôvod podľa § 371 písm. i/ Tr. por., o ktorý oprel obvinený podané dovolanie.

Dovolanie je teda mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných väd, ale nie na revíziu skutkových zistení ustálených súdmi prvého a druhého stupňa, ani k preskúmvaniu nimi vykonávaného dokazovania. Dovolanie má byť len skutočne výnimočným prielomom do inštitútu dokazovania, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Ťažisko dokazovania je totiž v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať a korigovať len odvolací súd (§ 322 ods. 3, § 326 ods. 5 Tr. por.). Dovolací súd však nie je všeobecnou treťou inštanciou zameranou na preskúmvanie všetkých rozhodnutí súdov druhého stupňa, pričom samotnú správnosť a úplnosť skutkových zistení nemôže posudzovať už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy, bez toho, aby ich mohol podľa zásad ústnosti a bezprostrednosti v konaní o dovolaní sám vykonávať. Na objasnenie potrebných okolností prípadne potrebných na rozhodnutie o dovolaní môže dovolací súd vykonať vyšetrovanie len v obmedzenom rozsahu podľa § 379 ods. 2 Tr. por., preto možnosti podania dovolania musia byť obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 písm. i/ Tr. por. je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili sudy prvého a druhého stupňa.

V trestnej veci obvineného F. K. to teda znamená, že pre dovolací súd je rozhodujúce skutkové zistenie, podľa ktorého obvinený spáchal predmetný skutok tak, ako je to ustálené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku Krajského súdu v Trnave. Tieto skutkové okolnosti obsiahnuté v popise skutku potom poskytujú spoľahlivý podklad pre záver o naplnení všetkých zákonných znakov trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 215 ods. 1 písm. a /, ods. 2 písm. d/ Tr. zák. účinného do 1. januára 2006.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené okolnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že v danom prípade nie sú naplnené zákonné podmienky dovolania v zmysle ustanovenia § 3271 písm. c/ a písm. a/ Tr. por. Z uvedených dôvodov dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c/ Tr. por. na neverejnom zasadnutí bez preskúmania veci odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave, 27. augusta 2008

JUDr. Pavol T o m a n , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Kristína Cíchová